

Arrest

nr. 66 064 van 1 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. MOENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 17 november 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende op 18 november 2010 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 7 juni 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 8 juni 2011 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Godanc (gemeente Drenas). U bent in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. Sinds 2001-2002 heeft u interesse om van religie te veranderen, om zich van moslim te bekeren tot het christendom. Naar aanleiding van deze interesse had u op 7 april 2004 een afspraak bij instanties van de Katholieke kerk in Komoran om zich te laten bekeren. Een week voor deze afspraak ontving u evenwel bij thuis een anonieme dreigbrief waarin vermeld stond dat indien u uw religie zou wijzigen ze een kruis op uw borst zouden tekenen. U hechtte geen belang aan deze brief en vertrok op 7 april 2004 naar uw afspraak in Komoran. U nam hiertoe de bus die vertrok vanuit Drenas. Op die bus werd u evenwel belaagd door drie onbekende mannen met zwarte baarden en kledij. Een van de personen achter u heeft u dan met een mes neergestoken waarop u het bewustzijn bent verloren. Vervolgens hebben ze u nog met een stok op uw borst geslagen, in uw oor gesneden en uw arm ontwricht. U werd hierop ter verzorging naar het ziekenhuis van Prishtinë gestuurd, maar omdat ze u niet konden helpen, gelet op de ernst van uw verwondingen, werd u doorverwezen naar het ziekenhuis van Skopje (Macedonië). Al die tijd was u in coma, een toestand waarin u drie weken hebt verbleven. Drie en halve maand heeft u in Skopje in het ziekenhuis verbleven totdat u bij een vriend van uw vader, zijnde S.(...)G.(...), die in Tetovo (Macedonië) woonachtig was, kon logeren. Uw belagers waren in de tussentijd in de waan dat u dood was, doch wanneer zij op de hoogte waren van het feit dat u in leven was, hebben ze een nieuwe dreigbrief gestuurd naar uw ouderlijk huis in Kosovo waarin er andermaal mee gedreigd werd een kruis op uw lichaam - ditmaal op uw rug - te tekenen. U verbleef van 2004 tot 2006 in Skopje. Vervolgens bent u in 2006 naar Frankrijk gevlucht, alwaar u asiel heeft aangevraagd. Deze aanvraag was zonder gunstig resultaat. U verbleef in Frankrijk tot 2008, daarna bent u teruggekeerd naar Godanc in Kosovo. U heeft aldaar geen verdere incidenten meer gekend doch dit is te wijten aan het feit dat u gedurende twee jaar binnen bleef in uw woning, waardoor het niet geweten was dat u was teruggekeerd. Op 3 november 2010 heeft u dan besloten Kosovo te verlaten, om in België op 18 november aan te komen. Diezelfde dag heeft u nog asiel aangevraagd. Ter staving van uw aanvraag heeft u uw identiteitskaart neergelegd, alsook een aantal medische attesten uit België, ter staving van het feit dat u in behandeling bent voor de steekwonde die u hebt opgelopen.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen, dient te worden besloten dat u noch het vluchtelingenstatuut noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U verklaarde te zijn neer gestoken omdat u zich wilde bekeren tot het christendom (CGVS, p. 4). Evenwel noch de redenen die u aangaf om zich te bekeren, noch de wijze waarop u beschreef te zijn bedreigd en neergestoken naar aanleiding van uw wens tot bekering, strekken enigszins tot geloof. Zo verklaarde u zich te willen bekeren tot het christendom omdat moslims heel snel geïrriteerd geraken, terwijl de mensen uit Zweden en Noorwegen, waarmee u via uw werk in het verleden voor KFOR (Kosovo Force) in contact kwam, heel vriendelijk en rustig waren, alsook omdat u als christen uw homoseksualiteit kon beleven (CGVS, p. 5). Zulke beweegredenen kunnen op zich reeds bezwaarlijk als overtuigend worden beschouwd. In dit verband kan ook opgemerkt worden dat uw kennis van het christendom absoluut ontoereikend bleek. Zo gaf u aan niets van het christelijke geloof te kennen (CGVS, p. 6). Wanneer u vervolgens concrete vragen over het christelijke geloof en meer in het bijzonder ook de Katholieke kerk werden gesteld, bleek u nog nooit de bijbel gelezen te hebben, kon u geen Katholieke feestdagen vermelden, kon u niets vertellen over de persoon van Jezus Christus of over diens geboorte en kende u geen van de apostelen van Jezus Christus (CGVS, p. 5-6). Van iemand die beweert sinds 2000-2001 reeds zich te willen bekeren tot het christendom en die verklaart hier in België elke zondag naar de kerk te gaan om er de kerkviering bij te wonen (CGVS, p. 5), mag een zekere kennis van het christelijke geloof verwacht worden. Wanneer hierna bovendien de bedenking werd gemaakt waarom u zich zou willen bekeren indien u amper basiskennis heeft van het christendom, geraakte u niet verder dan een herhaling van voormelde beweegredenen (CGVS, p. 6). Gelet op uw manifest ontoereikende kennis van het christendom kan er echter allerm minst geloof worden gehecht aan uw wens tot bekering louter op basis van zulke redenen en de problemen die u hierdoor in Kosovo zou gekend hebben. Over deze bedreigingen en fysieke aanval op uw persoon legde u overigens nog andere weinig aannemelijke verklaringen af. Zo stelde u een dreigbrief te hebben ontvangen een week voordat u een afspraak had naar aanleiding van uw wens tot bekering. U kon evenwel niet aangeven hoe dat uw belagers op de hoogte waren van uw wens tot bekering of van deze afspraak (CGVS, p. 6). Daarnaast gaf u te kennen dat uw vader de politie inlichtte over de aanval op uw persoon op de bus. De politie zou hierop een onderzoek gestart zijn, waarbij de chauffeur en de passagiers van deze bus ondervraagd werden (CGVS, p. 6 en 7). Naar u weet werden de daders niet gevat. Bevreedend is evenwel dat u te kennen gaf nooit in deze zaak door de politie gehoord te zijn (CGVS, p. 6). Zo zou de politie nooit naar u gevraagd hebben en ook nooit bij u thuis langsgekomen zijn (CGVS, p. 6). Het houdt evenwel weinig steek dat de politie een onderzoek naar deze aanval zou gestart zijn zonder hierin naast allerhande getuigen ook het slachtoffer te horen. Dat u tevens naliët KFOR - voor wie u overigens in het verleden als vertaler gewerkte heeft - en UNMIK Police over deze gebeurtenis in te lichten, stemt, gezien de ernst van de gebeurtenis, tevens tot nadenken. Aansluitend hierbij dient nog te worden vastgesteld dat u er niet in slaagde het minste begin van bewijs voor te leggen van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten. Zo legde u geen enkel stuk neer waaruit kan blijken dat u zowel voor als

na de fysieke aanval op uw persoon in 2004 in Drenas dreigbrieven ontving, dat u als gevolg van deze aanval in het ziekenhuis van Skopje opgenomen werd of dat uw vader van deze feiten aangifte deed bij de Kosovaarse politie. Evenwel kan niet worden ingezien waarom u niet staat zou kunnen zijn om zulke bewijzen voor te leggen. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij ernstige inspanningen levert om zijn asielrelaas te staven. Dit totale gebrek aan bewijsstukken terzake zet de geloofwaardigheid van uw relaas verder op de helling. De door u neergelegde medische attesten, naar aanleiding van onderzoeken die u in België heeft ondergaan, overtuigen evenmin tot het tegendeel, daar zij geen enkel uitsluitel geven omtrent de omstandigheden waarin u de vastgestelde verwondingen zou hebben opgelopen. Tot slot kan nog aan worden toegevoegd dat uw bewering door Albanese moslims aangevallen te zijn vanwege uw interesse in het christendom maar moeilijk in overeenstemming is te brengen met de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie. Uit deze informatie blijkt immers dat ongeveer drie procent van de etnisch Albanese bevolking in Kosovo het katholicisme belijdt. Etnisch Albanese katholieken ondervinden in Kosovo geen discriminatie vanwege de etnisch Albanese moslims. Katholieke leiders melden dat zij goede contacten hebben met de moslimgemeenschap. De moslimgemeenschap meldt eveneens dat zij goede contacten onderhoudt met de katholieken. Zowel moslimleiders als katholieke leiders moedigen tolerantie en vrede aan op het gebied van religie en politiek. De positie van etnisch Albanese katholieken verschilt dan ook niet of nauwelijks van de positie van de etnisch Albanese moslims. Voorgaande vaststelling zet de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas en aldus de geloofwaardigheid van het religieuze aspect van uw asielaanvraag helemaal op de helling. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratief dossier toegevoegd. De door u voorgelegde identiteitskaart doet geen afbreuk aan het voorgaande, vermits dit stuk geen bewijs vormt van één van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verzoeker citeert artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en beweert wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging te hebben. Hij stelt het slachtoffer te zijn geweest van een uiterst ernstige en zeer gewelddadige aanval op zijn persoon omwille van het enkele feit dat hij zich tot het Christendom wou bekeren. Verzoeker herhaalt zijn asielrelaas en stelt dat het Commissariaat-generaal tot de ongeloofwaardigheid van het relaas besluit omdat ze het verhaal van verzoeker op een verkeerde en te letterlijke wijze interpreteerde. Verzoeker verheldert dat hij tijdens zijn vertaalwerk in aanraking kwam met christenen en dat hij naar aanleiding van de vele gesprekken met hen tot het besef kwam dat het Christendom dichter bij zijn levensvisie aansloot. Hij wijst erop dat het niet louter is omdat deze personen vriendelijk en rustig waren dat verzoeker zich tot het Christendom wenste te bekeren, maar wel omwille van hun levensvisie. Dat hij niet op de hoogte is van alle details van het Christendom is volgens verzoeker niet alleen irrelevant maar ook logisch nu hij tot op heden nog niet bekeerd is en het onmogelijk is om het tot in de details te kennen. Sinds zijn aankomst in België woont verzoeker op geregelde tijdstippen de kerkdienst bij en heeft hij meermaals afspraken met de priester van de plaatselijke parochie gehad. Volgens verzoeker gaat de commissaris-generaal er ten onrechte van uit dat zijn verhaal ongeloofwaardig is.

Met betrekking tot de fysieke aanval merkt verzoeker op dat het niet meer dan logisch is dat hij zijn belagers niet kent. Het spreekt voor zich dat zijn belagers hem niet meedeelden wie zij waren alvorens aan te vallen. Verzoekers vader heeft klacht neergelegd bij de politie. Het feit dat deze hem nooit hebben ondervraagd en dat het onderzoek niet tot enig resultaat heeft geleid, kan uiteraard niet aan verzoeker worden toegeschreven. De onmogelijkheid en de onwil van de politie om hem te helpen, blijkt niet alleen uit zijn relaas, maar ook uit verschillende rapporten die door verzoeker worden neergelegd. Verzoeker citeert hierbij uit het rapport van UNMIK en uit de “UNHCR-guidelines” die hij als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt en besluit dat hij wel degelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker citeert het voormelde wetsartikel en stelt dat het buiten twijfel staat dat hij bij terugkeer zal worden opgespoord door zijn belagers die hem opnieuw zullen toetakelen met mogelijks zijn dood tot gevolg. Ook hier dient volgens verzoeker beklemtoond te worden dat de politie ter plekke niet in staat is aan verzoeker een afdoende bescherming te bieden.

Verzoeker voegt als bijlage bij zijn verzoekschrift een rapport van UNMIK neer van 28 januari 2011 en de “UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of individuals from Kosovo”.

2.2. De stelling van verzoeker dat zijn verhaal op een verkeerde en te letterlijke wijze werd geïnterpreteerd, kan niet kan worden bijgetreden. De Raad ziet immers niet in hoe uit de verklaringen van verzoeker kan worden afgeleid dat zijn voorgenomen bekering tot het Christendom ingegeven werd door de levensvisie van de christenen. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker aangaf dat de reden voor zijn voorgenomen bekering ligt in de vaststelling van de verschillen tussen mensen van Noorwegen en Zweden, waarmee hij als vertaler heeft gewerkt enerzijds en moslims anderzijds. Volgens verzoeker worden moslims heel snel kwaad en raken ze heel snel geïrriteerd, terwijl de mensen uit Noorwegen en Zweden beleefd en rustig zijn waardoor hij denkt dat katholieken rustige mensen zijn. Hij gaf ook aan “gay” te zijn waardoor hij van religie wilde veranderen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 03/03/2011, p.5). Toen hem nogmaals werd gevraagd wat hem ervan heeft overtuigd katholiek te willen worden, verwees hij naar de redenen die hij eerder had vermeld (stuk 3, gehoorverslag CGVS 03/03/2011, p. 5). De door verzoeker aangehaalde redenen voor zijn bekering kunnen bezwaarlijk ernstig worden genomen. Bijkomend merkt de Raad op dat verzoeker verklaarde op het ogenblik van het gehoor geen religie aan te hangen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 03/03/2011, p. 2) en dat hij nog niet gedoopt is (stuk 3, gehoorverslag CGVS 03/03/2011, p. 5). Uit deze elementen blijkt overduidelijk het weinig overtuigende karakter van zijn bekeringswens. Verzoeker verheldert niet hoe deze gegevens anders zouden kunnen worden geïnterpreteerd.

2.3. Van iemand die zich wenst te bekeren tot een bepaald geloof mag verwacht worden dat hij enige kennis heeft van enkele fundamentele gegevens betreffende dit geloof (cf. RvS 5 juni 2001, nr. 96.154). Blijkens het administratief dossier had verzoeker nog nooit de bijbel gelezen, kon hij geen enkele katholieke feestdag vermelden, wist hij niets te vertellen over de figuur Jezus Christus noch over diens geboorte of overlijden. Hij kende geen van de apostelen en leefde in de overtuiging dat hij als christen zijn homoseksuele geaardheid kon beleven (stuk 3, gehoorverslag CGVS 03/03/2011, p. 5-6). Waar verzoeker beweert dat het onmogelijk is om het geloof tot in de details te kennen aangezien hij nog niet bekeerd is, merkt de Raad op de gegevens waarnaar door de dossierbehandelaar werd gevraagd geenszins details betreffen. Gelet op het profiel van verzoeker, die beweert dat hij als vertaler voor KFOR in het Engels heeft gewerkt (stuk 3, gehoorverslag CGVS 03/03/2011, p. 2), en zijn wens om zich tot de Rooms-katholieke kerk te bekeren, mag van hem een minimale kennis van het christendom worden verwacht, zeker wanneer hij in België, zoals hij in zijn verzoekschrift aanvoert, contacten onderhoudt met de priester in zijn parochie en de kerkdiensten bezoekt. Zijn totale onwetendheid ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn relaas.

2.4. Bovendien blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie dat de godsdienstvrijheid in Kosovo grondwettelijk is verankerd. Uit deze informatie blijkt eveneens dat er goede relaties bestaan tussen de moslimgemeenschap en de katholieke minderheid in Kosovo (stuk 15, Landeninformatie, UNHCR report on international religious freedom 2010 – Kosovo; US Department of State: International Religious Freedom Report 2008). Aangezien de verzoekende partij niet aantoonde dat de situationele context, die blijkt uit de informatiebronnen waarover de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt, niet strookt met de werkelijkheid, is het aan haar om haar individuele vervolgingsvrees des te meer te concretiseren (cf. RvS 6 november 2002, nr. 112.347). Verzoeker ondersteunt zijn betoog niet met enig begin van bewijs. Zijn verklaringen laten niet toe om de vervolgingsfeiten aannemelijk te achten.

2.5. Met betrekking tot de aanval, stelt de Raad vast dat uit niets kan worden afgeleid dat de buikwonde van verzoeker, die wordt beschreven in de door hem neergelegde, in België opgestelde, medische attesten (stuk 14, Documenten, medische attesten), te wijten is aan de door hem beschreven aanslag op zijn fysieke integriteit. De vermelding van verzoeker dat het logisch is dat hij zijn belagers niet kent, doet hieraan geen afbreuk.

2.6. Ten overvloede merkt de Raad op dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Enerzijds vloeit dit voort uit artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat vereist dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging niet wil inroepen. Anderzijds bepaalt artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vereist is dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade wil stellen. Een asielzoeker moet alle lokaal aanwezige mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij hierop geen beroep deed. De Raad stelt vast

dat verzoeker verklaarde zelf geen klacht te hebben neergelegd, noch bij de politie, noch bij UNMIK of bij KFOR. Bovendien legt verzoeker geen enkel begin van bewijs neer van de klacht die zijn vader zou hebben neergelegd bij de politie. De politie zou ook nooit naar verzoeker hebben gevraagd, terwijl hij slachtoffer is en zijn verklaringen van essentieel belang zijn in het kader van het onderzoek (stuk 3, gehoorverslag CGVS 03/03/2011, p. 6). Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij stelt dat de onwil om hem te helpen uit zijn relaas zou blijken. Uit zijn verklaringen blijkt integendeel dat verzoeker zelf geen enkel initiatief heeft genomen en dat er op grond van de klacht van zijn vader wel degelijk een onderzoek zou zijn opgestart. Door het totale gebrek aan bewijs en zijn onaannemelijke verklaringen met betrekking tot dit onderzoek, dient echter te worden besloten dat verzoeker niet aantoonde de lokale beschermingsmogelijkheden te hebben uitgeput. De rapporten van UNMIK en de UNHCR guidelines, die verzoeker als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt, bevatten een algemene beschrijving van de toegankelijkheid van Justitie in Kosovo, maar laten niet toe te besluiten dat verzoeker in zijn individuele geval verstoken bleef van bescherming.

2.7. Verzoeker heeft zijn asielaanvraag niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het Vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er werd geen schending van artikel 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet aangetoond.

Beide middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

F. TAMBORIJN